

DE WAAGMUIZEN

The background of the entire image is a scene with three mice. On the left, a mouse is wearing a yellow backpack with pink straps and is looking towards the center. In the middle, a mouse is standing upright on its hind legs, looking towards the right. On the right, another mouse is sitting on a pile of grey stones, looking towards the center. The background consists of a grey stone wall with a wooden plank structure in the center.

Deel 2

Het Complot

Jet Kat

BOEKJES VOOR ONDERWEG

Uitgeverij

Waagmuis

w.w.w.waagmuis.nl

© Tekst en illustraties Jet Kat

ISBN nr. 978-90-829064-4-8

NUR 280

100% gerecycled papier

DE WAAGMUIZEN

Deel 2
Het complot

Het was alweer een tijdje geleden, dat er iets belangrijks was gebeurd. De gewone verjaardagen, de gewone Kaasdagen, kortom, het muizenleven ging zijn gangetje.

Het muizenstadje was langzaam gegroeid. In de ruim driehonderd jaar, dat het bestond, was er steeds een klein stukje bijgekomen.

Het was nu bijna zo groot als het halve plein en eigenlijk werd het tijd, dat er weer een kamertje bij kwam.

Speurneus en Kruiskop hadden op de verjaardag van Pukkel een beetje zitten smoezen.

-Ik heb een stuk hout gezien in de muur bij Dikke Muis. Het steekt een

beetje uit. Als we dat weghalen en een gat graven, dan hebben we er

misschien zó weer wat ruimte bij, zei
Speurneus.

- Ja, knagen en graven is geen probleem, zei
Kruiskop, maar als er een steen achter zit.....

De volgende dag gingen ze kijken. Dikke
Muis stond erbij.

- Doen jullie het maar, ik kijk wel. Als het een
rommel wordt, dan pak ik straks wel een
stoffer en blik.

Speurneus en Kruiskop begonnen te knagen. Het ging makkelijk en al gauw konden ze een hele plank los trekken. Ze keken erachter. Geen steen. Maar wel iets groens. Ze knaagden en wrikten, er vielen een hele boel losse stenen en zand in de kamer van Dikke Muis en toen piepten ze door elkaar van verrassing:

- Een deur! Een deur! Het was een groene deur, die er tamelijk nieuw uitzag.

Ze schudden het zand uit hun haar en keken elkaar aan. Een deur, wat moet je daarmee?

- Open doen, natuurlijk riep Dikke Muis.

- Nee, nee, nee, voorzichtig! eerst nadenken, zei Speurneus, die gauw onraad rook. Ze dachten na. Maar in hun kleine muizenhoofdjes kwam geen enkel ander idee.

- Moeten we de anderen niet waarschuwen? Vroeg Dikke Muis.

Toevallig liep Pukkel langs met in zijn rugzak het cadeau, dat hij gisteravond had gekregen: een groot stuk kaas.

- Hé Pukkel, we hebben net een deur gevonden. Wat denk je?

- Open doen natuurlijk, zei Pukkel. Wacht, ik help jullie.

Hij duwde tegen de deur. De anderen duwden mee. Ook Dikke Muis begon te duwen en daar bewoog de deur een klein eindje. En nog een eindje en toen was de opening groot genoeg om een muis door te laten. Nieuwsgierig kropen ze één voor één door de smalle spleet. Ook Dikke Muis worstelde zich als laatste naar het donkere gat achter de deur.

Bij muizen is het anders dan bij mensen. Als je een tijdje wegblijft op de verjaardagsfeesten, maakt niemand zich zorgen. Je kan wel iets anders te doen hebben. Voor de kleintjes is het natuurlijk anders, die worden in de gaten gehouden. Maar als je eenmaal groot bent, kan je gewoon zelf uitmaken, wat je doet. Zelfs op Kaasdag. Als je dan niet komt om te helpen, nou, dan zal je daar wel een goede reden voor hebben. Dus ongerust, dat zijn muizen eigenlijk nooit.

En zo kon het gebeuren, dat het niemand opviel, dat Pukkel, Speurneus, Kruiskop en Dikke Muis weg waren.....

Ze stonden in een lange donkere gang.

Aan de ene kant liep hij schuin omhoog en aan de andere kant schuin naar beneden. Het einde was niet te zien. Ze aarzelden. Naar boven liep natuurlijk gewoon naar het plein.

- Kom op! riep Pukkel we gaan naar beneden.

- Wacht, zei Speurneus, zouden we dat wel doen. Ik ruik iets vreemds van die kant.

Hij snuffelde. De anderen stonden om hem heen.

- Wat ruik je?

- Tja, tja..... ik weet het niet. Ik ken die geur, maar ik kan niet op het woord komen.

- Maar ruikt het gevaarlijk?

- Eh....nee, eerlijk gezegd ruikt het lekker, naar... naar....

Maar Speurneus kon het woord niet vinden.

- Kom op, zullen we dan maar? riep Pukkel ongeduldig. Hij was per slot een echte Waagmuis.

Met zijn vieren achter elkaar liepen de muizen door de gang. Een heel eind. En toen nog een heel eind en toen nog één.

Ondertussen zongen ze een liedje waar je lekker op kon lopen:

Wij zijn de muizen van het grote plein
we zijn zo blij, we zijn zo blij
Wij zijn de muizen van het grote plein
we zijn zo blij om een Waagmuis te zijn.

- Ik begin moe te worden zei Dikke Muis. Zullen we even uitrusten?
 - Ja, weet je wat, zei Pukkel, we nemen een stukje kaas. Hij deed zijn rugzak af en gaf iedereen een stukje.
- Ze zaten gezellig te knabbelen en te smullen. Het was goede kaas.
- Moet je kijken, er staat iets op de muur, zei Kruiskop. Het lijkt wel een som.

$$3K = 4C$$

Jullie weten natuurlijk, dat muizen vrij goed kunnen rekenen. Iedere muis kan makkelijk tot 4 tellen, maar sommige wel tot 20. En zo'n muis was Kruiskop. Hij kon zelfs vermenigvuldigen en delen en werd er altijd bijgehaald, als er iets moeilijks te tellen viel. Bijvoorbeeld aan het eind van de week, als de kaas verdeeld moest worden, wist hij precies hoeveel stukjes drie moeders met vier kinderen en twee moeders met drie kinderen samen moesten krijgen. Plus voor de hele week de verjaardagkaas.

Hij zag dus direct dat er een som op de muur stond $4C = 3K$. Maar ja, wat dát betekende, wist zelfs Kruiskop niet.

3K=4C

